

ଶ୍ରୀ:ରାମଚନ୍ଦ୍ର
ବିଗ୍ରହ ଲେଖକ
ଖୁବ୍:ଓଝା ମିଶ୍ର:

୨୦୧୬
Dec

စာဖတ်သူသို့

လူငယ်စာရေးဆရာဖြစ်တဲ့ မိုးကျော်ဇင်က သူရေးခဲ့တဲ့ ဝတ္ထုတိုတွေ စုစည်းပြီး စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေလိုက်ရာမှာ ကျွန်တော် တာဝန်ယူခဲ့ဖူးတဲ့ ဖူးငုံ ဆယ်ကျော်သက် Teen Magazine နဲ့ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းက ဝတ္ထုတိုတွေကို စုစည်းထားပါတယ်။ ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ ခေတ်ရနံ့မဂ္ဂဇင်းနဲ့ စာကွန်းမဂ္ဂဇင်းက ဝတ္ထုတိုလေးတွေလည်း ပါရှိပါသည်။ ။

မိုးကျော်ဇင်က ဝတ္ထုရေးရုံတင် မဟုတ်ပါ။ စာပေဆောင်းပါး၊ အနုပညာဆောင်းပါးတွေလည်း ရေးလေ့ရှိတာမို့ အလင်းတန်းဂျာနယ် အယ်ဒီတာ စားပွဲမှာ လည်း သူ့ဆောင်းပါးစာမူတွေကို ဖတ်ရလေ့ရှိပါတယ်။ လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်တာမို့ စာဖတ်အားကောင်းကောင်း နဲ့ ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်စွမ်း ရှိတာကို သတိထားမိတယ်။ အခု သူ့ရဲ့ ဝတ္ထုတွေကို တစ်စုတည်း၊ တစ်ချိန်တည်းမှာ တစ်ပြိုင်တည်းဖတ်ရတော့ သူ့ရဲ့ ရေးဟန်တည်ငြိမ်တာ၊ အကြောင်းအရာပေါ် မူတည်ပြီး တင်ပြပုံ ပြောင်းလဲသွားတာတွေ သတိထားမိတယ်။

မြန်မာဝတ္ထုတိုရေးသူတွေက အကြောင်းအရာကို အဓိကထားပြီး တင်ပြပုံအမျိုးမျိုးနဲ့ ရေးလေ့ရှိကြသလို ကိုယ်ရေးပြလိုတဲ့ အကြောင်းအရာကို ရေးတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်အပြောင်းအလဲနဲ့ ထူးခြားအောင် ရေးပြလေ့လည်း ရှိကြပါတယ်။ တချို့က ဇာတ်ကောင်စရိုက်ပေါ်လွင်အောင် စကားလုံးတန်ဆာဆင်ပြီး စာဖတ်သူကို ဆွဲဆောင်တတ်ကြတယ်။

ထူးထူးခြားခြားရှိတတ်တာမျိုးက ကိုယ်ရေးတဲ့ အကြောင်းအရာကို စာဖတ်သူ ပိုပြီးတွေးယူနိုင်ဖို့ ခေါင်းစီးနဲ့ ပံ့ပိုးတတ်ကြပါတယ်။ တချို့က ဝတ္ထုရဲ့ နိဂုံးနဲ့ စာဖတ်သူ တသသဖြစ်ကျန်ရစ်အောင်ရေးလေ့ရှိကြတယ်။ ဒါတွေက စာရေးသူတွေရဲ့ အနုပညာဖန်တီးမှု စွမ်းရည်တွေပါ။

အများအားဖြင့်တော့ အတွေးတစ်ခု ရရာကနေ ရေးဖြစ်သွားတတ်ကြပါတယ်။

ဆရာမိုးကျော်ဇင်က သူ့ကျင်လည်လာတဲ့ ဝန်းကျင်တွေကို အဓိကထားပြီး သူတွေ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ရေးလေ့ရှိတယ်။ အထူးသဖြင့် အဆီအငေါ်မတည့် ဖြစ်နေတဲ့ လောကကြီးကို သရော်ချင်တဲ့ အတွေးလေးတွေကနေ ဝတ္ထုရေးလိုက်တာတွေ တွေ့ရပါတယ်။

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မြင်တွေ့နေရတဲ့ ကြုံရာကျပန်း ဈေးသည် လေးတွေ၊ သူတို့ ဘဝအတွက် ခက်ခဲပင်ပန်းကြီးစွာ ငွေရှာနေရတဲ့ အချိန်မှာ ဟန်ဆောင်လိမ်လည်တတ်သူ လူတွေအကြောင်းကို ဇာတ်ကောင်များအဖြစ် ဖန်တီးပြီး မီးရထားဘူတာတစ်ဝိုက်က ဖြစ်ပျက်ပုံတွေကို ‘ဒီနေ့ပြဇာတ်’ လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးမှာ ဖတ်ရတယ်။ တောဘူတာဝန်းကျင် လူမမည်ဈေးသည် လေးတွေရဲ့ ဘဝကို ပုံဖော်ရာမှာ စာဖတ်သူကို ရင်မောအောင်၊ ဇာတ်ကောင်စရိုက်ကို ပေါ်လွင်အောင် ရေးပြထားပြီး လူလိမ်တွေရဲ့ လိမ်ပုံလိမ်နည်းတွေကိုလည်း စာဖတ်သူကို အသိပေးရုံလေး ပြထားပြီး ဆက်ပြီး တွေးစရာတွေ ချန်ထားပေးတာ တွေ့ရတယ်။

ဆရာမိုးကျော်ဇင်က စကားလုံးအသုံးအနှုန်း ရွေးချယ်ရာမှာ လည်း အထူးဂရုပြုထားတာတွေ တွေ့ရပါတယ်။ အကြောင်းအရာနဲ့ လိုက်လျောညီထွေမယ့် ဇာတ်ကောင်စရိုက်ကို ဖော်ကျူးနိုင်ပြီး လူ့ပတ်ဝ

န်းကျင်မှာ မဖြစ်သင့် မဖြစ်ထိုက်တာတွေ၊ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို သ
ရော်လေ့ရှိပါတယ်။

တချို့ ဝတ္ထုတွေမှာ တော့ ခေါင်းစီးနဲ့ စာဖတ်သူကို ဖမ်းစားတတ်တာ
မျိုးလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ စာကွန်းမဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ‘ကျွန်မ
စောင့်နေတာ ဘတ်စ်ကားတစ်စီး မဟုတ်ဘူး’ ဆိုတာမျိုးက ခေါင်းစီးနဲ့
တင် စာဖတ်သူကို ဆွဲဆောင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ခေါင်းစီးနဲ့ ဖမ်းစားထားတဲ့
‘အနက်ရောင် လက်ဆွဲသေတ္တာထဲကလူ’ မှာ လည်း လူပေါ်လူဇော်လုပ်
တတ်တဲ့ လူတွေရဲ့ ဟန်ပန်စရိုက်ကို စာဖတ်သူမျက်စိထဲ ပေါ်လာအောင်
ရေးထားတာ ဖတ်ရတယ်။ ဒီဝတ္ထုကလည်း ‘ဒီနေ့ပြဇာတ်’ ဝတ္ထုတိုရဲ့ အ
ကြောင်းအရာမျိုးဖြစ်ပေမယ့် တင်ပြပုံ ပြောင်းထားတဲ့ အတွက် နိဂုံး ဘ
ယ်လိုအဆုံးသတ်မလဲဆိုတာ စိတ်ဝင်တစား ဖတ်ရှုရပါတယ်။ ရေးသား
တင်ပြပုံ ကျွမ်းကျင်တဲ့ အတွက် အဓိကပြောချင်တဲ့
အကြောင်းအရာထဲမှာ ပြချင်တာတွေကိုလည်း ထည့်ပြထားတယ်။ ကား
ဂိတ်က ဈေးသည် လေးတွေရဲ့ ဘဝကို ပင်မအကြောင်းအရာထဲမှာ ဖြည့်
ပြီး ရေးပြထားတာမို့ စာဖတ်သူက စာရေးသူ ဘာပြောမှာ လဲဆိုတာကို
အဆုံးထိ ဆွဲဆောင်ယူနိုင်ပါတယ်။

အနက်ရောင် လက်ဆွဲသေတ္တာ ကိုင်ထားတဲ့ ဇာတ်ကောင်ကို သရုပ်
ဖော်ရာမှာ အသက်အရွယ်၊ အရပ်အမောင်း၊ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကအစ
တိတိကျကျ ရေးပြထားတယ်။ မလိုအပ်ဘဲ စကားအပိုတွေ ရေးပြမထား
ဘူး။ ဇာတ်ကောင်ရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံနဲ့ ကြန်အင်လက္ခဏာကို
ရေးပြပြီးတော့မှ ဇာတ်ကောင်ရဲ့ လက်ထဲက အနက်ရောင်သေတ္တာရဲ့ ခ
မ်းနားကြီးကျယ်မှုကို ရေးပြထားတယ်။ ဒီဇာတ်ကောင်က ဘာလဲဆိုတာ
စာဖတ်သူကို အတွေးတွေပေးထားတယ်။ ‘အတက်ချီကွေ့စ်ကို ကိုယ်ရှေ့
တွင် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စုကိုင်လျက် တောင့်တောင့်ကြီး ရပ်နေဟန်က

ကမ္ဘာကျော်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ၏ ရုပ်တုကြီးတွေကဲ့သို့ ခုံခုံညားညား ရှိလွန်းလှသည် ' လို့ အမြင့်ဆုံးထိ ညွှန်းဆိုထားတယ်။ တကယ်တော့ ဒီဇာတ်ကောင်က ဘတ်စ်ကားစီး ခရီးသွားတွေကို ခေါင်းသုံးလုံးပါတဲ့ မြွေဓာတ်ပုံရောင်းတဲ့ သူပါ။ သာမန်ပြည်သူတွေရဲ့ ရိုးသားပုံကိုလည်း ဘတ်စ်ကားမထွက်မီ ခေါင်းသုံးလုံးပါ မြွေဓာတ်ပုံ အလှအယက် ဝယ်လိုက်ကြပုံကို ရေးပြထားတယ်။ ဒီဇာတ်ကွက်ထဲမှာ ပဲ ကားဂိတ်မှာ ရောင်းလေ့ရှိတဲ့ စာအုပ်တွေအကြောင်းလည်း ဖြည့်ပြီး ရေးသွားတယ်။ စာအုပ်တွေက ဦးပေါ်ဦးလျှောက်ထုံး၊ ခုံတော်မောင်ကျပန်း၊ အချစ်ဆုံးသို့ပေးစာ၊ မိန်းမတို့အကြောင်း စတာတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီစာအုပ်သည် လေးမှာ စာအုပ်တစ်အုပ်မှ မရောင်းရရှာပါဘူး။ ဒါက ဒီနယ်ကလူတွေ စာမဖတ်ကြဘူးဆိုတာကို စာရေးသူက ကြိုတင် ခင်းကျင်းပြထားတာပါ။

စာမဖတ်ကြတာကြောင့်မို့လည်း ခေါင်းသုံးလုံးနဲ့ မြွေ ဆိုတဲ့ ဓာတ်ပုံကို အဟုတ်ထင်ပြီး ဝယ်ကြတာပါ။ ဗဟု သုတမရှိလို့ ၊ စာမဖတ်လို့ ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး စာဖတ်သူတွေကို ပြထားတာပါ။

အနက်ရောင် သေတ္တာကို ခမ်းနားသေသပ်စွာ ရေးပြထားပြီး ဇာတ်သိမ်းခန်းကျတော့မှ အနက်ရောင် အတက်ချီကွေ့စ်ကလေးက ပွန်းနေတဲ့ အဟောင်းတစ်လုံး ဖြစ်နေတာကို ဝတ္ထုရဲ့ နိဂုံးမှာ ရေးပြသွားတယ်။ စာရေးသူက အနက်ရောင် အတက်ချီကွေ့စ် ဟောင်းတာ၊ သစ်တာကို ပြောချင်တာ မဟုတ်ဘူး ။ ဇာတ်ကောင်ရဲ့ စရိုက်ကို ဖော်ပြပြီး နိဂုံးမှာ ရေးပြထားတာက သူပြောချင်တဲ့ အဓိကအကြောင်းအရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို ဆရာမိုးကျော်ဇင်က ဒီလိုရေးပြပါတယ်။

‘တကယ်တော့ သူဝတ်ထားသော ကြယ်သီးအပြည့်တပ် ကော်လံက တုံး အင်္ကျီလက်ရှည် သည် လည်းကောင်း၊ အင်းမအဆင် ရွှေအိုရောင် ပု

ဆိုးသည် လည်းကောင်း၊ သူကိုင်ထားသော အနက်ရောင် အတက်ချီကွေ့
စ်အဟောင်းသည် လည်းကောင်း သူ့ဘဝမှန်ကို ယာယီထည့်သွင်း ဖုံးကွ
ယ်ပေးသည့် ဆေးသားပွန်းနေသော နောက်ထပ် အတက်ချီကွေ့စ်တစ်
လုံးသာ ဖြစ်လေသည် ' လို့ အဆုံးသတ်တယ်။ ခေါင်းစီးကို 'အနက်ရော
င် လက်ဆွဲသေတ္တာထဲကလူ' လို့ အမည်ပေးထားတယ်။ ခေါင်းစီးဆွဲ
ဆောင်မှုရှိသလို နိဂုံးမှာ လည်း စာရေးသူက သူ့မှတ်ချက်ကို ဖော်ပြပေး
လိုက်တယ်။ စာဖတ်သူက စာရေးသူ ပြောချင်တာကို ရအောင်တွေးယူရ
တာကိုက ရသစာပေရဲ့ အနှစ်သာရပါပဲ။

ဆရာမိုးကျော်ဇင်က သူ့ရဲ့ ဝတ္ထုတိုင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်က ဘဝအ
မောတွေပါအောင် ရေးနိုင်တယ်။ ပင်လယ်ရပ်ခြားတိုင်းတစ်ပါးမှာ အ
လုပ်သွားလုပ်ရတဲ့ သူတွေရဲ့ ဘဝကိုတော့ 'စက်ရုပ်မြို့တော်' မှာ ဖတ်ရ
သလို မြန်မာလူမျိုးတို့ ရဲ့ မာန်မာနကိုလည်း ပေါ်လွင်စေတယ်။ အထူး
သဖြင့် မြန်မာလူမျိုးတို့ ရဲ့ စာနာမှု၊ ကူညီမှု၊ ရိုင်းပင်းမှုဆိုတာ ဘယ်လို
ဟာမျိုးလဲလို့ မသိကြသေးတဲ့ တိုင်းတစ်ပါးသားတွေကို လက်တွေ့ပြလို
က်တာကိုလည်း လှလှပပ ရေးပြနိုင်ပါတယ်။

'ရန်ကုန်မြစ်၏ တစ်နေရာ' မှာ တော့ ရိုးသားစွာ ရှာဖွေစားသောက်
သူ သားအဖနှစ်ဦးရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ရိုက်ချိုးလိုက်ကြတဲ့
နိုင်ငံခြားသင်္ဘောပေါ်က လူတစ်စုအကြောင်းပါ။ သမ္မာအာဇီဝ လုပ်ကိုင်
စားသောက်ကြတဲ့ ရိုးသားသူ အခြေခံလူတန်းစားတွေရဲ့ ဘဝတွေကို န
င်းခြေဖို့ ကြံစည်တတ်တဲ့ လောကဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို နာနာကြည်းကြည်း
ရေးဖွဲ့ပြတာပါ။

ဆရာမိုးကျော်ဇင်ရဲ့ 'စွန့်လွှတ်သူ' ဝတ္ထုတိုကတော့ အတွေးနဲ့ ရေးတဲ့
ဝတ္ထုပါ။ လူငယ်စာရေးဆရာပီပီ အချစ်၊ အလွမ်း ဝတ္ထုရေးရာမှာ လည်း

ပိုင်နိုင်လှတယ်လို့ ဆိုရမှာ ပါ။ တွေ့ချစ်ကွဲ ဇာတ်လမ်းပင်ဖြစ်ပေမယ့်လည်း ရေးသားတင်ပြပုံ ထူးခြားနေတာမို့ အဆုံးမှာ ဘာဖြစ်မလဲလို့ စာဖတ်သူကို ဆွဲဆောင်ထားပါတယ်။ ‘သစ်ကိုင်းတွေ၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်ကြိုးတွေကြား ငြိကျန်နေကြသည့် စွန်အစုတ်အပြလေးတွေ တွေ့တိုင်း သူမဆုံးရှုံးခဲ့ဖူးသည့် စွန်ကလေးနှစ်ခုကိုတော့ သတိရနေတတ်လေ့ရှိသည်’ လို့ လွမ်းမောဖွယ်ရေးဖွဲ့တယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ ရက်ပိုင်းမှာ PEN Myanmar က စီစဉ်တဲ့ ဝတ္ထုတိုရာပြည့်အထိမ်းအမှတ် Creative Writing Workshop မှာ စာရေးဆရာမကြီး ဝင်ဒီလောရုံက စာရေးသူတစ်ယောက်ရဲ့ မေးခွန်းဖြစ်တဲ့ ‘ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖန်တီးဖို့ ဇာတ်လမ်းစဉ်းစားပြီးမှ ရေးတာလား’ ဆိုတာကို ဒီလိုဖြေပါတယ်။ ‘ဝတ္ထုရေးနေရင်းကနေ ဇာတ်လမ်းက ဆွဲခေါ်သွားတဲ့ နောက် ကျွန်မလိုက်ပါရေးချသွားတာပါပဲ’ တဲ့ ။

ဝတ္ထုရေးဆရာတွေက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အယူအဆ မတူတတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဆရာမိုးကျော်ဇင်ကတော့ သူရေးချင်ရာကို ရအောင်ရေးသွားတာပါပဲ။ သူ့ကို ဇာတ်လမ်းက ဆွဲခေါ်တာလား၊ ဇာတ်လမ်းကို သူက ဆွဲခေါ်တာလား ဆိုတာကိုတော့ စာဖတ်သူကိုယ်တိုင် သုံးသပ်ကြည့်စေချင်ပါတယ်။

ချစ်ခင်စွာ ...
မျိုးမြင့်ညိုမိုး
၁၆၊ ဇန်နဝါရီ၊ ၂၀၁၇။

မိုးကျော်ဇင်နှင့် ကျွန်တော့်အမှတ်တရ

ဆရာမိုးကျော်ဇင်က သူ့ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်မှာ အမှာ စာမဟုတ်သည့် တိုင် အမှတ်တရကလေး တစ်ခုလောက် ရေးပေးပါဟု ဆိုသည့်အခါ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ပတ်သက်မှုကို လည်ပြန်ကြည့်မိသည် ။ ကျွန်တော်က အမှတ်တရ (Memoir)လေးတွေ ရေးရတာ စိတ်လက်ပေါ့ပါးသည် ။ အမှာ စာရေးရသည် က ပို၍ တာဝန်ကြီးသည့်အလျောက် ကျွန်တော်က တတ်နိုင်သလောက် လက်ရှောင်ရတော့သည် ။

တကယ်တော့ ဆရာမိုးကျော်ဇင်သည် မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာများ ထက် သို့ အခြေခံကျကျ တက်လှမ်းခဲ့သူပင်။ ဆိုလိုသည် မှာ သူ့စာမူများ သည် သက်ဆိုင်ရာ စာတိုက်မှ တစ်ဆင့် အယ်ဒီတာစားပွဲသို့ အဆက်မပြတ် ရောက် လာလေ့ရှိသည် ။ မကြာမီ အရည်အချင်းရှိသော သူ့စာမူလေးများကို မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာများက နေရာပေးဖော်ပြရတော့ သည် ။ ဆိုလိုသည် မှာ အယ်ဒီတာသည် သူ့စာမူများ နှင့် အချိန်အကြာကြီး ကြိုတင်ရင်းနှီးရပြီး နောက်မှ လူချင်းဆုံတွေ့ ခင်မင်ရ ခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ အခြေခံကျကျဟု ဆိုရခြင်းမှာ ထိုအချက်ပင် ဖြစ်ပါ သည် ။ စာပေနယ်တွင် အယ်ဒီတာနှင့် ဦးစွာ လူချင်းရင်းနှီးမှုယူပြီးမှ စာမူ ပေးပို့တတ်သူများ လည်း ရှိရာ ထိုသို့ အဆင့်ကျော်သူများ ထဲ သူမပါဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ သူသည် အရည်အချင်းမရှိဘဲ လူလုံးပြလိုတတ် သူမျိုး မဟုတ်။ ထိုတစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် ကျွန်တော့်ထက် များ စွာငယ်

ရွယ်သော သူ့ကို ခင်မင်လေးစားသွားရသည် ။ စာပေအယ်ဒီတာဆိုသည်မှာ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ မဟုတ်ပေ။ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာက ဇာတ်လမ်းအရ သင့်တော်သူကို ရွေးချယ်ရသူ၊ စာပေအယ်ဒီတာက စာကိုရွေးသူ။ မိမိတာဝန်ယူရသော မဂ္ဂဇင်းအတွက် စာမူကောင်းကလေးများ လက်ခံရလိုက်လျှင် ထိပေါက်သလောက်ပင် ဝမ်းသာတတ်သူမှာ အယ်ဒီတာပင်ဖြစ်သည် ။ ထိုစာမူ ဘယ်သူရေးသလဲ ဆိုသည် က အရေးမကြီးပါ။

မိုးကျော်ဇင်ကို မိုးကျော်ဇင်ဟု မသိမီကပင် အယ်ဒီတာတစ်ယောက်အနေဖြင့် ကျွန်တော် သူ့စာမူတွေဖတ်ခဲ့ရသည် ။ သူ့မှာ ဝမ်းစာရှိသည် ။ လတ်ဆတ်သော ခေတ်ပြိုင်အတွေး ရှိသည် ။ ခံစားမှု ဖွံ့ဖြိုးသည် ။ ရေးဖွဲ့တတ်သော အတတ်ပညာရှိသည် ။ ဝတ္ထုရေးသူတစ်ယောက်အတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သော အချက်များ ပင်။ ထိုကတည်းက သူ့ကို အလားအလာရှိသော ကလောင်တစ်ချောင်းအဖြစ် ကျွန်တော် မှတ်ချက်ပြုခဲ့ဖူးသည် ။ ယခုဆိုလျှင် သူ့ဝတ္ထုတွေ အထင်ကရ မဂ္ဂဇင်းကြီးတွေမှာ ဦးစားပေး ဖော်ပြခံနေရပြီ။ သူ့မှာ အတွေ့အကြုံကပေးသော ရေးဖွဲ့မှုအတတ်ပညာလည်း ပိုမို ကြွယ်ဝလာသည် ။ ‘ရန်ကုန်မြစ်၏ တစ်နေရာ’၊ ‘အနက်ရောင်လက်ဆွဲ သေတ္တာထဲက လူ’ ‘နိုင်ငံရေးဝတ္ထု’၊ ‘စက်ရုပ်မြို့တော်’ ... ဝတ္ထုတိုများ တွင် ထိုအချက်ကို ကောင်းစွာမြင်ရသည် ။

သူက ဝတ္ထုတိုများ သာမက သူဖတ်မိသော၊ သူနှစ်ခြိုက်မိသော၊ ရသဝတ္ထုရည်၊ ဝတ္ထုတို စာအုပ်များကို ခံစားညွှန်းဖွဲ့သည့် စာပေဆောင်းပါးများ လည်း ရံဖန်ရံခါ ရေးသားတတ်သေးသည် ကို သတိပြုမိသည် ။ ရသစာပေအပေါ် သူ့ရဲ့ ခံစားနိုင်စွမ်းနှင့်အတူ သူ့ရဲ့ စာပေနှံစပ်မှုကို တွေ့နိုင်သည့် ဆောင်းပါးများ လည်း ဖြစ်ပါသည် ။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် တကယ်တမ်း လူချင်းဆုံတွေ့ သိကျွမ်းကြ

သည် မှာ မကြာလှသေးပါ။ ကြည်လင်ရိုးစင်းသော သူမျက်နှာနှင့် သူ
ရေးသောစာများကို အတော်ဆက်စပ်ယူရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုလူ
ငယ်ကလေးက ထိုသို့သော ဝတ္ထုတွေ၊ စာပေခံစားမှု အညွှန်းတွေ ရေးဖွဲ့
နိုင်ခြင်းအပေါ် ကျွန်တော် အသိအမှတ်မပြုဘဲ မနေနိုင်ပါ။ နောက်တစ်န
ည်း ပြောနိုင်သည် မှာ မြင်လိုက်သည် နှင့် စာရေးဆရာပုံ ပေါက်နေ
သော၊ စာရေးဆရာပုံ တမင်ဖမ်းထားသော စာရေးဆရာတွေထဲ သူမပါ။
သူပုံဟန်က အပြစ်ကင်းစင်၍ ပေါ့ပါးလွတ်လပ်သော လူငယ်လေးမျှသာ
...။ ယခု ထိုလူငယ်လေးက မှတ်တိုင်တစ်တိုင် စိုက်လိုက်ပြီ။ စာပေနယ်
တွင် လင်းလက်သော ကြယ်တစ်ပွင့်အဖြစ် မှတ်တိုင်တွေ အများကြီး စို
က်သွားနိုင်လိမ့်ဦးမည်ဟု လည်း ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါသည်။

ဆရာမိုးကျော်ဇင်နှင့် ကျွန်တော့်အမှတ်တရလေးများကို ထိုထက်မ
က ရေးလိုပါသေးသည်။ သို့သော် ဤမျှဖြင့် အဆုံးသတ်ပါရစေတော့။

**စာချစ်သူများ အားလုံးကို လေးစားဂုဏ်ဖြင့်
ဇွဲကျော်
စာတည်းအဖွဲ့ဝင်
လင်းလွန်းခင်စာပေ**